

5. Nesprávné použití článků 1134, 1135, 1156, 1157 a 1161 belgického občanského zákoníku. Porušení unijní právní zásady legitimního očekávání tím, že byla použita také na subjekt soukromého práva, který má smluvní vztahy se subjektem veřejného práva.

Napadený rozsudek tím, že zamítl šestý žalobní důvod vznesený na podporu žaloby, porušil pravidla občanského práva o závaznosti smluv, jakož i zásadu plnění smluv v dobré víře, jelikož neuznal, že jednání Komise, včetně podpisu dodatku, vyvolalo legitimní očekávání u navrhovatelky, že metodika, kterou navrhla, byla přijata.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. července 2017 Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. května 2017 ve věci T-122/15, Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank v. Evropská centrální banka

(Věc C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Landescreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (zástupci: A. Glos, T. Lübbig a M. Benzling, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (ECB), Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 ve věci T-122/15;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 5. ledna 2015 (č.j.: ECB/SSM/15/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) a nařídil zachování účinků nahrazovaného rozhodnutí ECB ze dne 1. září 2014 (č.j.: ECB/SSM/14/1 – 0SK1ILSPWNVBNQWU0W18/1);
- podpůrně zrušil uvedený rozsudek Tribunálu a vrátil věc Tribunálu;
- uložil ECB náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku: Porušení unijního práva při výkladu a použití čl. 6 odst. 4 nařízení č. 1024/2013 ⁽¹⁾ a článku 70 nařízení č. 468/2014 ⁽²⁾

Tribunál nesprávně vyložil relevantní ustanovení čl. 6 odst. 4 pododst. 2 nařízení č. 1024/2013 ve spojení s čl. 70 odst. 1 nařízení č. 468/2014. Nesprávně došel k závěru, že „zvláštní okolnosti“, které musí vést ke klasifikaci institutu jako méně důležitého institutu, existují pouze v případech, kdy přímý dohled prováděný vnitrostátními orgány lépe přispívá k dosažení cílů nařízení č. 1024/2013 než přímý dohled ECB. Tribunál vycházel při svém výkladu pouze z anglického znění nařízení č. 468/2014 a porušil tím zásadu, že všechny jazykové verze jsou stejně závazné. Tribunál nesprávně neuskutečnil výklad norem ve světle předpisů vyšší právní síly, což představuje zásadu proporcionality uplatňovanou v oblasti pravomoci. Nesprávně odmítl existenci zjevně nesprávného posouzení při ohodnocení skutkových okolností, kterého se dopustila ECB a stejně jako předtím ECB dostatečně nepřezkoumal, zda se má navrhovatelka na základě ní předložených specifických a skutkových okolností kvůli „zvláštním okolnostem“ podle čl. 6 odst. 4 pododst. 2 nařízení č. 1024/2013 ve spojení s čl. 70 odst. 1 nařízení č. 468/2014 klasifikovat jako méně důležitý institut. Tribunál tím porušil svou povinnost provést úplné přezkoumání, zda v napadeném rozhodnutí nedošlo k omylu v posouzení.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Zkreslení napadeného rozhodnutí a nesprávné posouzení požadavků odůvodnění

Tribunál zkreslil odůvodnění napadeného rozhodnutí a nahradil odůvodnění ECB svým vlastním odůvodněním. Jelikož zkreslil obsah napadeného rozhodnutí, nebral v úvahu, že rozhodnutí nenaplnilo požadavky unijního práva v souvislosti s povinností uvést odůvodnění: odůvodnění napadeného rozhodnutí není soudržné a je vnitřně rozporuplné.

3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil vad řízení zavedením aspektů, které nejsou předmětem řízení

Rozsudek Tribunálu porušuje právo navrhovatelky být vyslechnuta a zásadu kontradiktornosti. Odůvodnění rozsudku uvádí podstatné aspekty pro rozhodnutí sporu, které jako takové nebyly předmětem projednání v soudním řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, s. 63).

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (Úř. věst. L 141, s. 1).